

Nyári csapattábor Haselbachban

2009 megérdemelt nyári vakációja a 72. sz. Széchenyi István cserkészcsapat számára kalandosan indult. Haselbachban, Graz közelében, szép számban összegyűltünk, hogy Géza fejedelmünket támogassuk kalandos hadjárataiban. Még a linzi csapat egy néhány tagja is csatlakozott hozzánk, így megformálhattuk a hét ősmagyar törzset: Nyék, Keszi, Kér, Jenő, Tarján, Kürtgyarmat és Megyer

A tábor élménydús, három napos portyával indult az idősebb törzsek számára. Sajnos az időjárás nem állt az oldalunkon. Ez a tény a kedélyeken mit sem rontott. Este mindenki ázott önfeledtséggel kibányászta tarsolyából a napi élményeket. Mindeközben az apróbb törzsek is elindultak kirándulni és majdhogynem haza kellett úszniuk az óriási zivatar miatt. A sok gyaloglás után a strand vize felüdülés volt mindenki számára és illatosan térhettünk vissza táborhelyünkre.

Géza fejedelem végignézte a portya élményeit a tábortűz keretében és számháborúba hívta hű seregét a bajor nép ellen. Sajnos nagy volt a veszteség a magyar törzsek soraiban. Hogy felerősödjön a magyar had, mindenki saját nyilat készített magának és gyakorolhatta az íjászatot. Hogy az ügyesség és a gyorsaság se kerüljön háttérbe, mindenki ereje megmérettetett egy rohampályán. A fiatal törzsek még egy Aki-n is megmutathatták a cserkész-rátermettségüket.

De nem csak harcias tevékenységek folytak a tábor ideje alatt, hiszen sok mindent megtudtunk a magyar mondákról és új népdalokat és népi játékokat is tanultunk. Hogy kiegyensúlyozzuk a csaták vereségeit és kilazítsuk feszült izmainkat, diszkó és pizsama party várt ránk. Az esti tábortűzek is nagyon jó hangulatban teltek el. Rögtönözött mókákkal színesítettük a tűz játékát.

Egyik reggel Géza fejedelem nagy aggodalommal fordult népéhez, mert Vajk fia még nem talált magához illő arát. Ebből az okból a népek, estére, legszebb lányait sorakoztatták fel, de sajnos se Vajknak, se anyjának, Saroltnak, nem tetszett egyik sem eléggé. Így a Táltos segítségére kellett hagyatkozni és az erdő mélyére, az idegeket borzongató kunyhójába kellett merészkedni. A Táltos, szertartásai után, rámutatott egy szép lányra, Gizellára, ki szíves örömet lett Vajk menyasszonya és így Géza és Sarolt is boldognak tudhatták fiúkat. A tábor tűzugrással és egy nagyon megható avatással ért véget.

A sok csatázás és kalandozás azért telhetett olyan jól, mert a magyar pocakok jól megvoltak töltve minden jóval, amit a konyhásainknak köszönhetünk. Bizonyára nem kevéske szervezésbe tellett ez a tábor, amit Danis András cs.t. táborparancsnokunknak hálásan köszönünk. Mivel mindenki jól együttműködött, a sokszor zord időjárás ellenére is, nagyon élménydús tábort élhettünk át.

Sándor Nóra ö.v. (72. sz. Széchenyi István Cscs., Bécs)